

Az adózási szakma elitjét az „ADÓ-ÁSZ”-ok képezik.

Ha valaki nem kíván személyesen eljárni az adóhatóság előtt, akkor jogosult megfelelő képviselőtől gondoskodni. De milyen a megfelelő képviselő? Az adózás rendjéről szóló törvény először konkrét végzettségeket jelöl meg: ügyvéd, adótanácsadó, okleveles adószakértő, majd úgy zárja a sort magánszemélyek esetében, hogy „*más nagykorú személy képviselheti*”. Jogi személynél és egyéb szervezetnél képviselő lehet többek között „*alkalmazott*”. Ezekbe a meghatározásokba belefér a szomszédban lakó 8 általánossal rendelkező közmunkás, kazánkovács, nyugdíjas nagymama. A céget képviselheti az alkalmazottja. Például a nagy áruházláncot az árufeltöltő, a portás, titkárnő. Tulajdonképpen úgy egyszerűsíthetjük le a képviselői jogosultságot, hogy boldog-boldogtalan képviselhet adóügyekben. Ez a képviselői meghatározás elsősorban az adóhatóságnak kedvez.

A jogalkotó a T/8750 számon beterjesztett adócsomag indoklásában hivatkozik a szakmai képviselő szükségességére: „*Az adózás rendjéről szóló törvény módosítása emellett több új jogintézményt is bevezet. **A módosítás bevezeti a kötelező szakmai képviselőt** az adó feltételes megállapítására, a feltételes adó-megállapítás alkalmazhatóságának megállapítására irányuló, a szokásos piaci ár megállapítására irányuló, valamint az adópolitikáért felelős miniszter vagy a NAV felügyeletére kijelölt miniszter előtt a felügyeleti intézkedés iránti kérelem alapján induló eljárásban*”.

Ám a törvénymódosítás szövegében ennek nyomát sem látni:

180. § Az Art. 7. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Magánszemély, jogi személy vagy a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet

- a) az adó feltételes megállapítására irányuló eljárásban,
- b) a feltételes adó megállapítás alkalmazhatóságának megállapítására irányuló eljárásban,
- c) a szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárásban,
- d) az adópolitikáért felelős miniszter vagy a NAV felügyeletére kijelölt miniszter előtt a felügyeleti intézkedés iránti kérelem alapján induló eljárásban kizárólag ügyvéd, adótanácsadó, adószakértő vagy okleveles adószakértő képviselővel járhat el.

Az ügyvéd és az adószakértő nem adózási szakember! Az ügyvédről tudjuk, hogy jogi végzettsége van jogi szakvizsgával. Az adótanácsadóról tudjuk, hogy adótanácsadó végzettsége van. Az okleveles adószakértőről pedig azt tudjuk, hogy okleveles adószakértő végzettsége van. Csak a „sima” adószakértő titulust használó végzettségéről nem tudunk semmit. Mindössze annyi bizonyos, hogy saját magáról állítja, hogy ért az adóügyekhez. Ezért kapott adószakértő igazolványt. Megítélésem szerint szükséges a szakmai képviselő definíciószerű meghatározása az adózás rendjéről szóló törvényben a következőképpen:

Értelmező rendelkezések egy 37. ponttal egészülhetne ki: **Adószakmai képviselőre jogosult személy (Adó-ász): Adószámmal rendelkező regisztrált adótanácsadó vagy regisztrált okleveles adószakértő.**

Ez a meghatározás fehéritené is az adótanácsadói munkát. Aki adóügyben az ügyfél nevében eljár, azt csak vállalkozói tevékenység keretében végezhesse (adószámmal kell rendelkeznie). A fenti meghatározásnak megfelelően a 180.§ szövege az alábbiak szerint módosulna:

180. § Az Art. 7. §-a a következő (6) [és (7)] bekezdéssel egészül ki:

„(6) Magánszemély, jogi személy vagy a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet

a) az adó feltételes megállapítására irányuló eljárásban,

b) a feltételes adó megállapítás alkalmazhatóságának megállapítására irányuló eljárásban,

c) a szokásos piaci ár megállapítására irányuló eljárásban,

d) az adópolitikáért felelős miniszter vagy a NAV felügyeletére kijelölt miniszter előtt a felügyeleti intézkedés iránti kérelem alapján induló eljárásban,

e) az Art. 136.§ (1) bekezdés szerinti fellebbezési eljárásban

kizárólag **[ügyvéd, adótanácsadó, adószakértő vagy okleveles adószakértő]** adószakmai képviselőre jogosult személy (Adó-ász) képviselővel járhat el.

Az ügy érdekében hozott határozat elleni fellebbezés olyan speciális szakértelmet igényel, amivel csak az adószakmai képviselőre jogosult személyek (Adó-ász) rendelkeznek. Ahogy a Kúria és az Ítélőtábla előtt kötelező az ügyvédi képviselő, úgy a 180.§ a) - e) pontjaiban felsorolt eljárásokban indokolt a szakmai (!) képviselő.

Az adószakmai képviselőre jogosult személy (Adó-ász) szakmai kontrollt gyakorolhatna az adóhatóság joggyakorlata felett. Ez elősegíthetné az adóügyekben eljáró bírók munkáját is. Ehhez szükséges még, hogy az Igazságügyi adó- és járulékszakértő névjegyzékben csak adószakmai képviselőre jogosult személy (Adó-ász) szerepelhessen. Meg lehetne előzni elmarasztaló Európai Bírósági ítéleteket is. Miután a jogalkotó felismerte adóügyekben a szakmai képviselő fontosságát, ezt most már csak valódi tartalommal kellene megtölteni. Erről szól a javaslatom.

Angyal József okleveles adószakértő, igazságügyi adó- és járulékszakértő